

[Niels Frederiksen.]

somheder har taget mange Gange det samme Udbytte som Banken dér, fordi Konkurrencen ikke har været ført haardt nok.

Vor Tilslutning til, at det foreliggende Forslag gennemføres, og at Landmandsbankaktierne ikke afhændes, men at Staten i Fremtiden faar Haand i Hanke med denne Erhvervsbanks Ledelse, sker ud fra en Forventning om, at man lader de samfundsmæssige Interesser og almindelige Erhvervsinteresser være de ledende, mere end om, at denne Statsforretning skal give dette eller hint Udbytte. Hvis man gaar for meget efter Udbyttelinien, kan man naa det Resultat, at en Statsforretning, ledet efter Udbyttehensyn, kan blive et betydende Skalkeskjul for, at private Forretninger af lignende Art tager det størst mulige Udbytte.

Ud fra disse Hensyn og med denne Motivering anbefaler jeg Lovforslaget til hurtig Fremme i den Forventning, som jeg her har givet Udtryk for.

Oluf Pedersen: Det foreliggende Forslag refererer jo til den sørgelige Landmandsbanksag, hvor man i sin Tid gik ind for, at Staten skulde garantere private Folks Penge. Det var dengang et opsigtvækkende Skridt. Siden den Tid er det desværre blevet noget, der næsten hver Dag finder Sted.

Ved Lov Nr. 140 af 19. April 1928 blev det fastsat, at Aktierne skulde sælges paa nærmere af Ministeren fastsatte Vilkaar til Pari eller derover, dog ikke de sidste 20 Mill. Kr. Den daværende Handelsminister, Hr. Slesbager, naaede ikke at faa solgt disse Aktier, og efter det Lovforslag, som her foreligger, ser det ud til, at den nuværende Handelsminister ikke er meget for at skulle sælge Aktierne. Selve Lovforslaget indeholder ikke noget Forbud mod Salg. Det indeholder den Bestemmelse, at der skal være Tilslutning fra Finansudvalget til, at Salget skal finde Sted, og vi kan i og for sig ikke have noget at indvende imod, at man skal have Finansudvalgets Tilslutning, naar bare Resultatet bliver, at Aktierne bliver solgt, og at Staten samtidig med, at disse Aktier sælges, faar afledet sin øvrige Risiko, de 20 Mill. Kr., som har været omtalt af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Naar der kan rejses en saadan Diskussion, som her er rejst — en Diskussion, som for øvrigt kunde tyde paa, at det danske Sprog er meget vanskeligt at skrive eller meget vanskeligt at forstaa, siden ikke engang de, der har skrevet Loven, er nogenlunde klar over, hvorledes den skal forstaa

—, og naar dette Lovforslag er kastet ind i Debatten, saa har det antagelig en særlig Baggrund. Jeg vil derfor gerne stille den højtærede Minister det Spørgsmaal, om det vil komme til at høre med til de Vilkaar, som den højtærede Minister vil stille for Afhændelse, at de Penge, som indvindes ved Salg af Landmandsbankaktier, ikke skal anvendes paa Statens Driftsbudget, men skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden. Jeg vil mene, at det er uforsvarligt at afhænde Aktierne og bruge Pengene til Driften. Det maa være saadan, at Ministeren fastsætter, at disse Penge, som i sin Tid var dyre, idet man maatte optage meget større Laan end de 50 Mill. Kr., som Aktiekapitalen var, skal anvendes til ekstraordinære Afdrag paa Statsgælden.

Dertil vil jeg føje i Anledning af det Spørgsmaal, som er saa omdisputeret, om denne Bank kan have Indflydelse med Hensyn til Rentefodens Højde, at jeg tror, at man kommer til at indrømme, at dette, at Staten har en Erhvervsbank, kan med større Sandsynlighed medvirke til at hæve Rentefoden end til at sænke den. I alt Fald har vi Banken, og den Rentefod, vi har, er ganske urimelig høj. Jeg tror ikke, man kan haavde med Rette, at det, at man har en saadan Tvang, medvirker til Sanering af Rentefoden. Dertil tror jeg nok, man skulde have en bedre Bankleder end det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen.

Handelsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for Regeringspartierne for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Til de andre Ordførere og da navnlig til Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, og Ordføreren for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, maa jeg sige, at deres Udtalelser saavel om det foreliggende Lovforslag og Statens Forhold til Landmandsbanken som om det Lovforslag vedrørende Nationalbankens Ordning, der ligger i Udvalg, er af en saadan Beskaffenhed, at jeg ikke venter mig meget af de Forhandlinger, der skal føres i den nærmeste Tid.

Jeg kan ikke forstaa de ærede Medlemmers Udtalelser paa anden Maade, end at deres Krav kort og godt lyder paa, at Landmandsbanken skal udleveres til den private Kapital, og at det Lovforslag, der er fremsat med Hensyn til Nationalbanken, hvorefter Samfundet skal have en større Indflydelse paa Nationalbanken og dermed paa Landets hele Pengevæsen end hidtil, vil man egentlig heller ikke have med at gøre. Andet kan jeg ikke faa ud af de Udtalelser, som de to